

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

18 februari 2009

ONTWERP VAN DECREET

**tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-,
vergunningen- en handhavingsbeleid**

AMENDEMENTEN

Zie:

2011 (2008-2009)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag over hoorzitting

AMENDEMENT Nr. 130

Subamendement voorgesteld door
mevrouw Tinne Rombouts en de heren
Patrick De Klerck, Patrick Lachaert, Bart Martens
en André Van Nieuwkerke
op het amendement nr. 40

BOEK II

Aanpassingen en aanvullingen
betreffende het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

TITEL II

Planologie

HOOFDSTUK XI/1 (nieuw)

Aankoopplicht

In de bij artikel 28/1 voorgestelde tekst van artikel 75/1, §1 vervangen door wat volgt:

“§1. De eigenaar van een onroerend goed kan van het Vlaamse Gewest de verwerving daarvan eisen indien hij aantoonst dat, ten gevolge van de vaststelling van één of meer al dan niet opeenvolgende ruimtelijke uitvoeringsplannen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De bepalingen van titel IV, hoofdstukken I, II en VII, van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de oprichting van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen zijn van toepassing op deze aankoopplicht.”.

VERANTWOORDING

In de verantwoording van het amendement nr. 40 werd letterlijk verwezen naar het decreet Integraal Waterbeheer. Artikel 17, §1, van dit decreet werd echter niet volledig overgenomen. Met dit subamendement worden beide teksten geheel op elkaar afgestemd.

De regeling stemt nu juridisch-technisch volledig overeen met de aankoopplicht, zoals voorzien in het decreet Integraal Waterbeleid.

AMENDEMENT Nr. 131

voorgesteld door mevrouw Tinne Rombouts
en de heren Jan Verfaillie, Patrick De Klerck,
Patrick Lachaert en Bart Martens

Artikel 34

In de voorgestelde tekst in artikel 106, §2, eerste lid, op de zevende regel, de woorden “door de overheid” schrappen.

VERANTWOORDING

Het ontwerp van decreet bepaalt (in navolging van huidig artikel 96, §4, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999) dat het weerlegbaar vermoeden van vergunning¹ in voorkomend geval weerlegd wordt “door de overheid”.

Dat creëert de onwenselijke en ongewenste indruk dat het vermoeden niet zou kunnen worden weerlegd door een burger in het kader van een civielrechtelijke schadeclaim.

Om die reden worden de woorden “door de overheid” geschrapt².

¹ In hoofde van constructies gebouwd in de periode vanaf de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet tot de inwerkingtreding van het gewestplan.

² In het door artikel 35 van het ontwerp van decreet voorgestelde artikel 134/2, §2, en in het door artikel 81, 3°, van het ontwerp van decreet voorgestelde zesde lid, is wel nog sprake van een weerlegging ‘door de overheid’. Daar gaat het echter om de eventuele inschrijving van constructies als ‘vergund geacht’ in het vergunningenregister. In dat geval is uiteraard steeds een ‘overheidsactie’ nodig, weze het dat op de overheid een actieve onderzoeksplicht rust om na te gaan of aangaande een constructie die onder het weerlegbaar vermoeden van vergunning sorteert, al dan niet processen-verbaal of niet-anonieme bezwaarschriften voorhanden zijn (deze pv’s of bezwaarschriften dienen te zijn opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie, cf. het door artikel 34 van het ontwerp van decreet nieuw voorgestelde artikel 106, §2, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999).

AMENDEMENT Nr. 132

**voorgesteld door de dames Michèle Hostekint en
Tinne Rombouts en de heren Jan Verfaillie,
Patrick De Klerck, Patrick Lachaert
en Bart Martens**

Artikel 47

In de voorgestelde tekst aan artikel 148/4 een vierde lid toevoegen, dat luidt als volgt:

“Aan de adviesvereiste mag tevens voorbij worden gegaan, indien de voorzitter of het door de voorzitter aangewezen lid binnen de dertigdagentermijn, vermeld in het derde lid, geen beslissing heeft uitgebracht houdende de verwijzing van de zaak naar de plenaire vergadering van de Hoge Raad.”.

VERANTWOORDING

De vlote doorstroming van dossiers bij de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid wordt gewaarborgd door de nieuwe figuur van de ‘eenvoudige afdoening’ van adviesvragen.

Bij evidente of hoogdringende zaken, worden de dossiers in principe door één raadslid behandeld, binnen een termijn van 30 dagen (daar waar de behandeling in de plenaire vergadering van de Hoge Raad ten hoogste 60 dagen in beslag neemt). Indien de dertigdagentermijn niet wordt gehaald, dan mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

Zoals de memorie van toelichting aangeeft (randnr. 721) zal het procedure- en werkingsreglement van de Hoge Raad moeten voorzien in een procedure om binnenkomende adviesvragen te screenen op hun vatbaarheid voor eenvoudige afdoening.

De herstellvorderende instanties moeten uiteraard zekerheid en duidelijkheid hebben over de vraag of een dossier nu al dan niet voor eenvoudige afdoening in aanmerking komt.

Er moet bijvoorbeeld worden vermeden dat de voorzitter van de Hoge Raad (of een door hem aangewezen raadslid) een dossier zonder enige kennisgeving doorverwijst naar de plenaire vergadering, terwijl de herstellvorderende instantie meent dat het om een dossier gaat dat zich leent tot eenvoudige afdoening. In dat geval zou de herstellvorderende instantie immers na dertig dagen kunnen menen dat aan de adviesvereiste voorbij mag worden gegaan, terwijl de zaak nog (rechtsgeldig) bij de plenaire vergadering van de Hoge Raad aanhangig is.

Het verdient aanbeveling om deze zaak decretaal te regelen en niet (louter) over te laten aan interne reglementering.

Om die reden wordt bepaald dat de voorzitter of het door hem aangewezen lid binnen dertig dagen na de indiening van de adviesvraag:

- hetzij een advies- ‘eenvoudige afdoening’ uitbrengt;
- hetzij (en dat is nieuw) een expliciete beslissing uitbrengt omtrent de doorverwijzing naar de plenaire vergadering van de Hoge Raad.

AMENDEMENT Nr. 133

**voorgesteld door de dames Michèle Hostekint en
Tinne Rombouts en de heren Jan Verfaillie,
Patrick De Klerck, Patrick Lachaert
en Bart Martens**

Artikel 48

In de bij 7° voorgestelde tekst van §4 in het eerste lid de woorden “onverminderd artikel 148/5, tweede lid” vervangen door de woorden “onverminderd artikel 148/4, derde en vierde lid, en artikel 148/5, tweede lid”.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij amendement nr. 132.

AMENDEMENT Nr. 134

**Subamendement voorgesteld door
de heer André Van Nieuwerkerke,
de dames Tinne Rombouts en Joke Schauvliege
en de heren Patrick De Klerck, Patrick Lachaert
en Bart Martens
op amendement nr. 129**

Artikel 101

Aan de voorgestelde tekst van artikel 101 een derde lid toevoegen, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid geldt tevens dat de mogelijkheden, vermeld in het door artikel 34 vervangen artikel 133 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, benut kunnen worden vanaf de datum van bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.”.

VERANTWOORDING

Het door het ontwerp van decreet vervangen artikel 133 van het decreet van 18 mei 1999 maakt het onder meer mogelijk dat een windturbine in agrarisch gebied, die volgens het gewestplan niet zou kunnen worden vergund, toch voor een vergunning in aanmerking kan komen indien voldaan is aan de standaardtypebepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 conform dewelke windturbines onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar zijn in gebieden die sorteren onder de categorie van gebiedsaanduiding 'landbouw'.

Het is onwenselijk dat deze mogelijkheid slechts zou gelden vanaf 1 september 2009.

Dat zou betekenen dat belangrijke projecten nog een half jaar moeten wachten, net nu een zeer grote nood bestaat aan investeringen in groene energie.

Om die reden wordt bepaald dat vergunningverlenende bestuursorganen zich op de nieuwe mogelijkheden kunnen beroepen, vanaf de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad.
